

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Wiesbaden, Μ. Παρασκευή, 25.04.97

**Μήνυμα του Πρωθυπουργού προς τους Αποδήμους
με την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα**

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης παρηκολούθησε απόψε την Ακολουθία του Επιταφίου στον ελληνορθόδοξο Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Wiesbaden. Μετά την προσφώνηση του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Αυγουστίνου (διανέμεται σε ξεχωριστό δελτίο Τύπου), και προ της περιφοράς του Επιταφίου, στην οποία επίσης συμμετείχε ο κ. Σημίτης, ο Πρωθυπουργός απηύθυνε το ακόλουθο μήνυμα προς το Εκκλησίασμα και μέσω αυτού προς όλους τους απόδημους Έλληνες:

Σεβασμιώτατε, Συμπατριώτες και Συμπατριώτισσες, χαίρομαι που βρίσκομαι ανάμεσά σας. Πέρυσι την ίδια εποχή ήμουν στη Ν. Υόρκη, όπου παραβρέθηκα στην Ακολουθία της Μ. Παρασκευής και της Ανάστασης. Και είπα ότι του χρόνου, δηλ. φέτος θα βρίσκομαι στη Γερμανία, κοντά στους ομογενείς μας της Γερμανίας, γιατί ήθελα και θέλω να περάσω ένα μήνυμα ότι η Ελλάδα είναι ενωμένη με τους Αποδήμους Έλληνες. Ότι ξενητιά δεν σημαίνει πως οι δεσμοί που μας ενώνουν με την Πατρίδα, σταματάνε. Ότι οι Έλληνες, όπου και αν βρίσκονται, έχουν κοινούς στόχους, έχουν κοινές προσπάθειες να καταβάλλουν και να ζουν μ' έναν τρόπο ζωής, ο οποίος δίνει την ιδιαιτερότητά του σε όλους εμάς.

Πολλοί από σας ξεκίνησαν από την Ελλάδα πριν πάρα πολλά χρόνια, όταν σε μας υπήρχε ακόμα πολύ μεγάλη ανεργία και δυστυχία, όταν υπήρχε καταπίεση, όταν η ξενητιά ήταν μια διέξοδος, για να μπορέσει να ζήσει κάποιος μια έστω και λίγο πιο καλή ζωή.

Ακολουθήσαν και άλλοι από τότε και τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ. Τώρα πάρα πολλοί από σας έχουν μια σταθερή δουλειά, έχουν οικογένεια, έχουν μεγαλώσει παιδιά, έχουν βρει στον τόπο αυτόν, στη Γερμανία, έναν σταθερό τρόπο ζωής.

Όλοι εμείς, μετά από τα χρόνια αυτά, έχουμε προβλήματα, τα οποία είναι κάπως διαφορετικά. Προβλήματα, όπως αυτό που ακούσατε (ότι δεν έχουμε σχολεία), επίσης, αν θα ενταχθούμε στην κοινωνία που ζούμε εδώ στη Γερμανία, ποιά θα είναι η σχέση με τον περίγυρό μας, αν θα είμαστε λίγο περισσότερο Γερμανοί ή λίγο περισσότερο Έλληνες, πώς αντιλαμβανόμαστε τη σχέση με την Πατρίδα μας από εδώ που είμαστε.

Πιστεύω, ότι σ' αυτά τα ερωτήματα υπάρχει μία απλή απάντηση: Η Ελλάδα και η Γερμανία είναι μέλη της ΕΕ. Είμαστε Έλληνες. Η Πατρίδα μας είναι η Ελλάδα. Και με αυτή την Πατρίδα διατηρούμε τους δεσμούς μας. Παντού αλλού ο χώρος δράσης, ο χώρος που ζούμε και αναπτυσσόμαστε, είναι ένας

χώρος φιλόξενος, ένας χώρος που μπορούμε κ' εμείς να ζήσουμε με δικαιώματα και υποχρεώσεις. Είναι ένας χώρος, όπου μπορούμε να αναπτυχθούμε ως πολίτες της Ευρώπης. Είναι ένας χώρος που ανήκει και αυτός - όπως η Ελλάδα- μέσα σ' ένα πλαίσιο, το οποίο θέλουμε να δημιουργήσουμε.

Εδώ, όμως, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτό που είπα πριν: την ιδιαιτερότητά μας. Πρέπει να δώσουμε προσοχή στο ότι έχουμε άλλη γλώσσα, στο ότι η θρησκεία μας δεν είναι η ίδια με του γύρω μας κόσμου, στο ότι μερικές συνήθειες διαφέρουν. Αυτό δεν είναι ένα μειονέκτημα, δεν είναι κάτι που πρέπει να μας περιορίζει.

Αντιθέτως, είναι ένα πλεονέκτημα. Είναι κάτι το οποίο μας δίνει μια ιδιομορφία και ο πολιτισμός προκύπτει από την ιδιομορφία. Η πραγματικότητα για να μας αναπτύσσει, πρέπει να είναι πολυπολιτισμική. Και αυτήν την ιδιαιτερότητα και ιδιομορφία πρέπει να την φροντίσουμε, να την αναπτύξουμε, πρέπει να δημιουργήσουμε. Πρέπει και τα σχολεία να λειτουργήσουν. Πιστεύω ότι η κυβέρνηση έχει κάνει μια προσπάθεια για τα σχολεία. Θα το δω για να διαπιστώσω πού ακριβώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα. Γιατί γύρω από τα σχολεία υπήρχε μια μακρά συζήτηση. Υπήρχαν πολλοί που πίστευαν ότι τα Ελληνόπουλα πρέπει να πηγαίνουν σε ιδιαίτερα ελληνικά σχολεία, τα οποία τα οδηγούσαν στην απομόνωση. Κανένας δεν πρέπει να είναι απομονωμένος σ' αυτήν την κοινωνία. Κανείς δεν πρέπει να αισθάνεται ξέχωρος και ξένος. Όλοι πρέπει να είμαστε μέλη αυτής της κοινωνίας δημιουργικά. Όμως -όπως είπα πριν- με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας, με τη θρησκεία μας, την πίστη μας, με τον πολιτισμό, τη γλώσσα μας, με τα πιστεύω μας.

Οι Έλληνες της Γερμανίας έχουν δημιουργήσει, πραγματικά, ένα μεγάλο έργο. Έχουν αποκτήσει εδώ στην κοινωνία και κύρος και αναγνώριση και έχουν θέσει τις βάσεις για μια πολύ καλή συνεργασία με την Πατρίδα. Αυτό είναι ένα επίτευγμα. Και γι' αυτό το επίτευγμα τους αξίζει ένα πολύ μεγάλο μπράβο!

Η Πατρίδα θα συνεχίσει να προσπαθεί να είναι κοντά τους και ελπίζει και περιμένει απ' αυτούς ότι και αυτοί θα την βοηθήσουν στην μεγάλη προσπάθεια που έχει να κάνει, για να διαδραματίσει έναν ισότιμο ρόλο στην Ευρώπη και να αντιμετωπίσει τα εθνικά θέματα.

Σας εύχομαι Καλές Γιορτές
και Καλό Πάσχα!
